

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

№ 10 (216)

30

березня
1963 року
СУБОТА

Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО

Імені буревісника революції

Ми побували у столичному педвузі, якому 29 червня 1936 року було присвоєно почесне ім'я Олексія Максимовича Горького.

Тут подих Горького — на кожному кроці: ім'я Горького — всюди: і в гомінних аудиторіях, де майбутні інженери людських душ — вчителі штурмують висоти знань, і в бібліотеках, де щоденно видаються сотні томів геніального письменника, і у вестибюлях, де експонуються стени, що відтворюють життєвий і творчий шлях Горького.

Мимоволі згадуються тичинівські рядки:

«...Корінь Горького — у кожному народі, в українській він землі аж переплівся».

Так, на Україні знають і люблять великого сина російського народу, який також знав і любив Україну, народ український, любив усією душею, усім своїм полум'яним серцем.

Ознаки цієї любові до Горького помітити кожний, хто завітає у привітні стіни Київського

педінституту. Ось вас знайомлять з відмінником навчання студентом третього курсу мовно-літературного факультету Миколою Сьомкою. Він — горьківський стипендіат, — і творчість Горького для нього святиня і водночас те земне, реальне, з чим юнак іде в життя.

Керівник літературної студії професор Юрій Свиридович Кобилицький багато розповість вам про те, як майбутні поети і прозаїки вчаться у Горького любити народ, жити його інтересами, вчаться майстерності творення художнього образу.

А в бібліотеці Ганна Севаст'янівна Разумова неодмінно покаже студентські абонементи, що засвідчують: Горький став для наших юнаків і дівчат улюбленим письменником, вони читають, перечитують його.

— За роки, що минули з часу присвоєння вузові імені О. М. Горького, — розповідає ректор інституту доцент М. М. Підтиченко, — він виріс майже в п'ять разів. Тепер — це один

з найкрупніших педагогічних учбових закладів республіки, в якому навчається понад п'ять тисяч студентів. В школах республіки працює близько 20 тис. вихованців інституту. Найближчим часом інститут дасть школі новий загін висококваліфікованих вчителів.

Київський педагогічний інститут чимало зробив для здійснення Закону про дальший розвиток системи народної освіти. Зміцнився зв'язок вузу з життям, поліпшилася навчально-виховна і науково-дослідна робота. Студентів навчають такі відомі вчені, як професори Т. Ф. Бугайко, П. К. Волинський, Г. С. Костюк, Ю. С. Кобилицький, М. О. Давидов, С. І. Зуховицький, І. І. Пільгук, Н. В. Понирко, С. Ф. Феценко, І. Є. Шиманський та багато інших майстрів-педагогів.

Імені Буревісника революції... Це — зобов'язує.

А. НАУМЕНКО.
(«Радянська освіта»
від 27 березня).

Готуватися до екзаменів заздалегідь!

На мовно-літературному факультеті днями відбулася нарада професорсько-викладавського складу, присвячена підготовці до весняно-літньої екзаменаційної сесії.

Декан факультету доцент А. Данилюк відзначив, що загальний процент успішності під час зимової екзаменаційної сесії складає 97. Переважна більшість студентів виявила досить ґрунтовні знання, однак і досі ще 12 осіб мають академзаборгованості. Зокрема студентка 2 курсу російського відділу Вакланова ще й тепер не має позитивної оцінки з 3 предметів. Тому вже зараз слід розпочати діяльну підготовку до наступних екзаменів, особливо на п'яти курсах, де студенти повинні в квітні скласти останні семестрові заліки й екзамени, захистити курсові роботи з методичних дисциплін, в повній бойовій готовності підійти до державних екзаменів.

Серйозно слід підготуватися до зустрічі студентів 4-х курсів, які 10 червня повертаються з цілорічної педагогічної практики. Потрібно досконало спланувати всі види і форми навчальної роботи з четвертокурсниками, прийняти від них захист курсових робіт, на потрібному рівні провести екзаменаційно-залкову сесію.

Доповідь викликала жваве обговорення. Викладачі М. Евсеев, Ф. Поліщук, В. Страхов, В. Рінберг, М. Походзіло, Л. Карлов, Ф. Бугайко, І. Крук у своїх виступах підняли чимало питань, що зачіпають справу навчально-виховного процесу на факультеті. Промовці вказували на недостатність засвоєння курсів мови і літератури в зв'язку з двома профілями підготовки учителів, на перевантаженість студентів при складанні державних екзаменів.

Досить гострій критиці було піддане беззмістовне, формаль-

не конспектування, що й досі широко практикується при вивченні суспільних дисциплін. Таке переписування має чисто формальний характер і майже нічого не дає для засвоєння програмного матеріалу. А скільки дорогого студентського часу гине марно! Чи не пора вже покінчити з такою начотницькою практикою?!

Серйозна відповідальність лягає на працівників навчальних кабінетів. Кабінети, читальні повинні стати справжніми осередками самостійної роботи студентів. У кабінетах слід налагодити систематичне чергування викладачів, регулярно подавати студентам групові і індивідуальні консультації. Всебічна, ґрунтовна робота сьогодні — запорука успішного засвоєння навчального матеріалу, запорука кваліфікованої підготовки студентів.

Доцент П. ХРОПКО.

Жити і працювати по-ленінському

Партійним бюро інституту намічено заходи по відзначенню 93-х роковин з дня народження В. І. Леніна. До цієї пам'ятної дати в житті радянського народу будуть проведені бесіди в студентських групах, гуртожитках на тему «Ленінським курсом, під ленінським прапором», зустрічі з старими більшовиками, які виступлять із спогадами про вождя; бібліотека інституту організує виставку. Викладачі кафедр історії КПРС, історії філософії, політекономії у квітні виступлять з лекціями перед студентами інституту і трудящими міста з окремих питань ленінського вчення. Відбудеться студентська наукова конференція, присвячена пам'яті засновника Комуністичної партії і Радянської держави. Вже тепер немало академічних груп відвідали музей В. І. Леніна; в наступні дні побувають там переважна більшість студентів інституту.

Для агітаторів академгруп напередодні 22 квітня партійне бюро проведе інструктаж, матеріали якого стануть у допомозі для проведення політгодин. Широко відзначать цю дату багатотиражка «За педагогічні кадри» та стінні газети факультетів під рубрикою «Жити і працювати по-Іллічу».

22 квітня буде організовано покладання вінків біля пам'ятника В. І. Леніну.

Фестиваль

Кафедра історії КПРС разом з комітетом комсомолу інституту організовує фестиваль художніх фільмів, присвячений 93-річчю з дня народження В. І. Леніна. Фільми будуть демонструватися двічі на тиждень у приміщенні студентського клубу інституту. Серед них можна назвати такі: «Розповіді про Леніна», «Ленін у Жовтні», «Пролог», «На початку віку», «Два життя», «Зорі назустріч», «Людина з рушницею», «Юність Максима», «Вони були першими», «По той бік», «Олеко Дундич», «Кочубей» і ін.

О, партія!

Когда историю партии учу,
С её страниц встаёт
бессмертный Ленин,
И постигаю мир, в котором
я живу,
И вижу путь прошедших
поколений.

Ум, совесть, свет, оружие
в борьбе,
О, партия! Ты гордость
моей жизни,
Какая честь быть преданным
тебе,
Итти вперед к вершинам
коммунизма!

И сколько б я ту книгу не учил,
Я прибегаю всегда к ней
за советом,
Животворящих набирался сил,
Чтоб стронть жизнь по ленинским
заветам.

С. РАЙКО,
студент-заочник мовно-літературного факультету.

Присвячена А. С. Макаренку

25 березня відбулася зустріч студентів з випускниками інституту. Перед молоддю усіх факультетів і вчителями шкіл з доповіддю виступив завідувач кафедрою педагогіки С. Литвинов. Він прочитав змістовну лекцію на тему «Ідеї, що кличуть вперед» (до 75-річчя з дня народження А. С. Макаренка). Потім з доповіддю «Макаренко як психолог» виступив завіду-

вач кафедрою психології Д. Ніколенко.

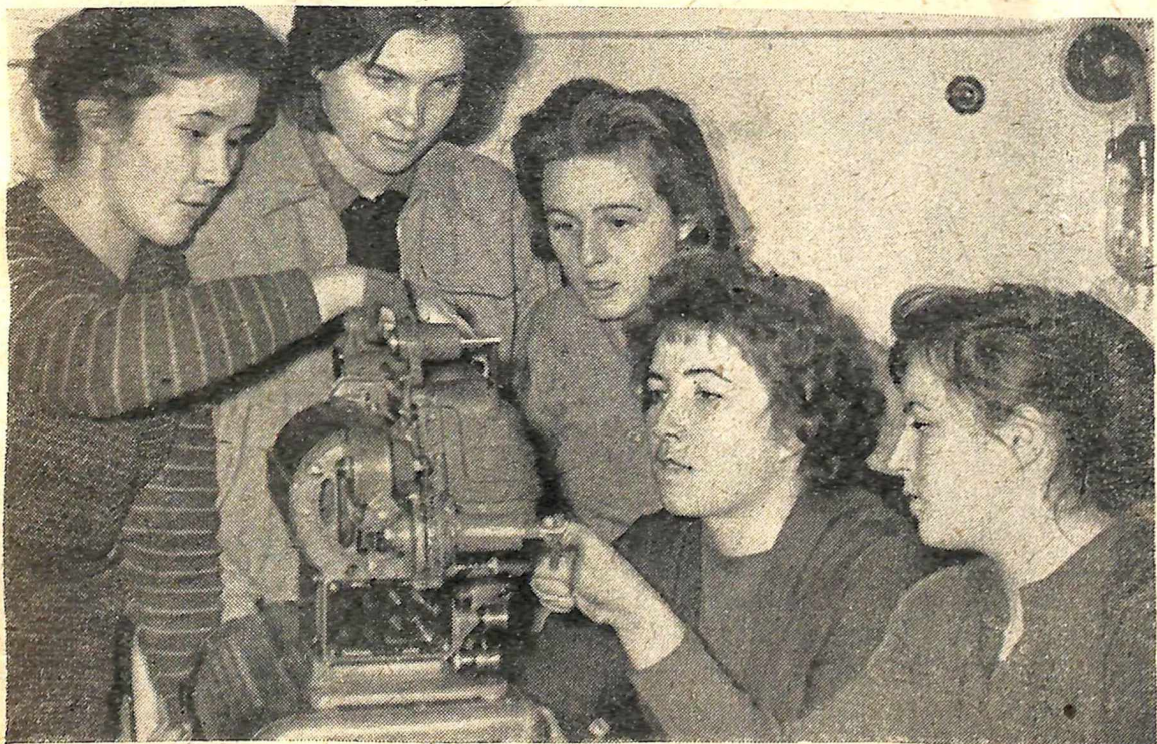
Студенти і вчителі переглянули також художній фільм «Педагогічна поема», а потім зустрілися з виконавцем ролі Карабанова у цьому фільмі артистом Ю. Панічем. Він розповів про свою роботу над образом одного з учнів А. С. Макаренка, відповів на окремі запитання.

Успішний захист

25 березня на засіданні Вченої ради філологічного факультету Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка відбувся прилюдний захист дисертації на здобуття вченого ступеня доктора педагогічних наук завідувачем кафедрою української мови нашого інституту Андрієм Петровичем Медушевським. Тема дисертації «Викладання фонетики і граматики української мови у восьмирічній школі».

Офіційні опоненти: професор Дніпропетровського університету В. С. Ващенко, професор Запорізького педагогічного інституту С. П. Самійленко, професор Київського педагогічного інституту імені О. М. Горького Т. Ф. Бугайко.

Від усієї душі поздоровляємо А. П. Медушевського з успішним захистом, бажаємо нових і нових успіхів на ниві радянської науки, на благо народу.

Майбутній учитель повинен багато вміти, знати. Потрібною буде йому і кваліфікація кінодемонстратора. На фото: студенти перших курсів вивчають техніку демонстрування кіно.

Педагогічна практика якнайкраще наближує студента до вимог життя, до тих умов, у яких він буде працювати, закінчивши інститут. На практиці в школі студенти мають змогу побачити, з якими труднощами їм доведеться зустрітися на роботі, а тому краще оцінити ті знання, які вони одержують в інституті. Це змушує їх шукати те нове, що з'являється в пе-

дагогічній науці, і використовувати його. Про все це йшла мова на конференції студентів 3 курсу дефектологічного відділу, присвяченій підсумкам педагогічної практики в 1—4 класах масової школи.

ЯК НЕБО І ЗЕМЛЯ

— Як небо і земля відрізняються одне від одного, так студент виглядає, коли він тільки присту-

пив до практики, — сказав доцент М. Миронов, керівник студентів-практикантів у школі № 74. І це вірно. І студенти, і викладачі наводили приклади того, як невпевнено почувають себе студенти на робочому місці вчителя: хвилюються, погано володіють своїм голо-сом. Проте з часом студенти опановують навиками ведення уроку, творчо застосовують свої знання, а також досвід учителів Липецької, Вінницької областей, м. Києва. Так, про метод липецьких учителів говорила студентка М. Назарчук. Вона застерігала від шаблону в його застосуванні. Для чо-го, наприклад, обов'язково засто-совувати «поурочний бал», «комен-товане письмо», коли не завжди для цього є потреба? Хороші, творчі уроки давали Н. Первак, Г. Максименко, М. Назарчук, В. Богатиренко, Б. Андрієвський, В. Матьора, Н. Олішевська, О. Ткаченко, В. Северов і ін. Сум-лінна праця принесла свої резуль-тати і тим, хто спочатку почував себе невпевнено. Це Н. Хайнацька, В. Корж, В. Шевченко, В. Балю-ра. Однак цього не скажеш про студента В. Щербака. Він пропу-скав дні занять у школі, сподівав-ся, що «якось пронесе». В резуль-таті — заборгованість. Надолужу-

вати програне було пізно, бо за-хворів. З обуренням говорили про таке ставлення до роботи його то вариші.

НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ — НЕРОЗДІЛЬНІ

Це добре усвідомили студенти. Багато часу і уваги приділили во-ни і виховній роботі. Тому й ча-сто можна було бачити їх разом з учнями в коридорах, на майдан-чиках. Бували з ними в кіно, ро-били культпоходи в музеї, прово-дили диспути. Тут і прогулянки в лісі (студентка Н. Назарчук), і ра-нок, присвячений дню Радянської Армії (В. Отверченко), і шефство над окремими відстаючими учня-ми (В. Северов), і підготовка стінної газети (М. Аврамчук), і перегляд нового фільму (В. Корж). І все це з винахідливістю, з твор-чим вогником.

ПОБАЖАННЯ НА МАЙБУТНЄ

Загалом практика була органі-зована краще, ніж у минулому році. Цьому допомогла безвідрив-на практика в цих же школах, що відбувалася раніше. Багато в чо-

му допомогли студентам кафедри педагогіки, методики початкового навчання, елементарної математи-ки, психології, фізкультури. На жаль, в стороні від практики бу-ла, як і раніше, кафедра музики і співів. Чи не пора вже їй при-ступити до роботи? Дещо пасив-ною була кафедра кіно. Не було від неї представників у школах. Так само слід було попередити студентів про порядок одержання навчальних фільмів, адже вимага-ти в них довідки про справність шкільної кіноапаратури в час пе-дактики — це зайва витрата до-рогоцінного часу. Можна було за-пастись такою довідкою заздале-гідь.

ЗАВЖДИ БУЛИ МОЛОДИМИ!

Студенти принесли в школу мо-лодечий запал, завзяття, винахід-ливість, творчу ініціативу. Про це говорили вчителі шкіл, де працю-вали наші юнаки і дівчата. Так закінчила і свій виступ викладач Г. Савицька: «Залишайтеся на-завжди такими ж молодими, ба-дьорими. Несіть у школи радість творчої праці».

О. КОРНИЧУК, викладач.

У ГРУЗИНСЬКИХ ДРУЗІВ

(Спогади про минулий рік)

Поїдемо в Грузію! Скільки хвилювань, роздумів, пережи-вань! Пишемо роботи, вивчає-мо матеріали, консультиємося у професора Ю. Кобилецького. Нарешті 5 квітня. Тихенько в поїзді наспівуємо «Тбілісі». Все далі і далі на південь. Кра-сується Кавказ — зелений Со-чі, Гагри, Сухумі. Нас зустрі-чають грузинські друзі. Мушу сказати, що так, як приймають гостей грузини, мабуть ніхто не вміє. Засипають нас букетами... Братерські поцілунки, дружні потиски рук. Важко збегнути казка? сон?

Між сивими горами,
Що хмарами зорані,
Як озеро в лісі,
Стоїть гордоцола
Гірська країна
Із серцем Тбілісі.
На горах незримих,
На схилах орлиних
Гостюють морози,
Внизу, серед року —
Квітки ясенюкі
І суцвіття мімози.
В грузинській країні
Всі люди гостинні,
Піснями багаті,
Між ними ти — вільний,
Із ними ти — рідний
У кожній їх хаті.

Перший день спочиваємо пі-сля дороги. Читаємо на другий день свої роботи на конферен-ції. Концерт. Не варто запиту-вати, як уміють грузини танцю-вати, співати, як цінують рідну мову, звичай гордої красуні — Грузії.

Ідуть дні. Ні, вони тікають, а ми — приголомшені красою природи, людьми, новим, небаче-ним. Тамуємо подих, завми-рає серце...

Ось ми в саду Г. Мамуашві-лі, старого садівника-художни-ка. Дивуєшся, де в цього про-стого дідуся-грузині стільки смаку естетичної любові до рід-ного краю. Скільки сорізів кві-тів вигадано ним! А голівне, ніби все зроблено природою, ніби й не торкалася цих чарівних кві-ток його магічна рука. Корч, обвитий ланами, в дулі земля, невідомо ким занесена туди, а звідти висовує голівку персид-ська гвоздика, внизу — неза-будки.

Ми у Мцхеті. Перед нами ве-лична стародавня споруда ка-федрального собору Грузії. До-реці, стара архітектура Грузії характерна своєю асиметрич-ністю. Тут знаходяться янтарні могили, меморіальні дошки останніх князів Грузії, живопис-ні фрески. А найбільше вражає картина «Недремне око Хри-ста».

Перед нами «пантеон письмен-ників». Мене вразила могила Важа Пшавела. Скільки тут росте квітів, а особливо вічно-зеленого барвінку. Цей гір-ський орел народився і виріс серед природи. Він віддав лаври поезії своєї творчості рідному народові. Його життя таке чисте, як джерельна вода.

У квітах шовкових,
У травах трупкових
Пшавела вмирав.
Він славу грузинську,
Любов материнську
Усім передав!

Край поезії і гостинності, сонця і посмішок, дружба і бра-тання, пісні і танці, ми з бо-лем в душі тебе покидали, ни-зько кланяючись тобі...

Ми щиро вдячні ректорату

нашого інституту, особисто про-фесорові Ю. Кобилецькому, який так щиро, по-батьківсько-му піклувався про нас, за на-дану нам можливість побувати у сонячній Грузії.

Ми ніколи не забудемо вас, наші тбіліські друзі, земний вам уклін від землі, що породила Тараса Шевченка.

В ростучих килимах,
Троянських долинах
Струнчать кипариси;
Ой, Грузія дивна,
П'янка, міцновинна
Із серцем Тбілісі.
Розносяться кручі
В потоках могучих,
Казково-весняна пора...
У дружбі злилися
Наш Київ — Тбілісі,
Неначе Арагви й Кура!

ВАРВАРА ГРИНЬКО.

Про „закоханих“ у свою професію

Вся система вищої освіти в на-шій країні спрямована на те, щоб дати майбутнім спеціалістам гли-бокі знання, виховати любов до своєї професії. Переважна біль-шість студентів вузів відповідають на це сумлінним навчанням, актив-ною участю у громадській роботі. Проте трапляються і такі, що не усвідомили своїх обов'язків, став-ляться до них абияк, дбають біль-ше про себе, ніж про колектив. Є такі і в нашому інституті.

23 березня нами проведено рейд перевірки відвідування лекцій сту-дентами перших курсів педагогіч-ного факультету.

9 година ранку. Ми в гуртожит-ку № 3. Заходимо в кімнату № 30. Три студенти — І. Кулікбаєв, І. Трухан, М. Євдоченко — і не збираються йти в інститут. Про-понуємо пояснити причини. Вияв-ляється, що перший із них має намір йти в поліклініку, хоча за-прошують його туди на 15 годину, другий «хворий», третій жалієть-ся на свою голову, каже, що «бо-лить», «грубіянить», відмовляється відповідати. Таку ж причину ви-сунує і Животівська (кімната № 36), яка не ходить на лекції вже три дні, але ніяких виправ-дальних документів про це вона не має. Її подруга Н. Мороз, хоч і звільнена від занять на курсах медсестер, проте не використовує свого часу доцільно, сидить без діла вдома.

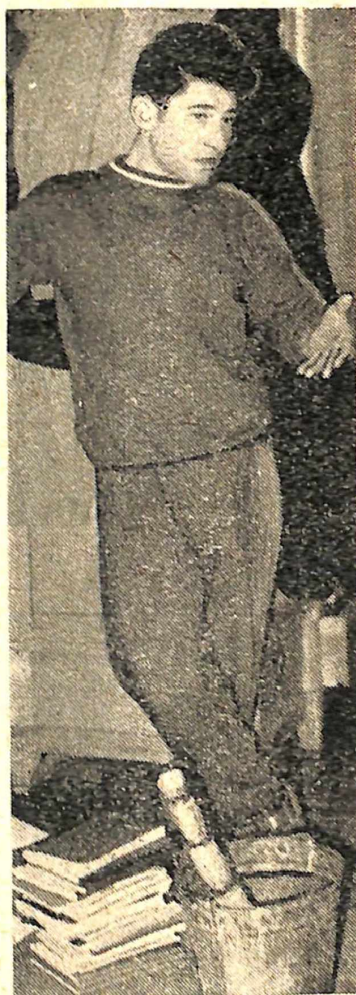
У гуртожитку по Бехтеревсько-му провулку зустрічаємо сту-дентів О. Єлюбаєва і І. Івашківсь-кого, які, бачите, мають щастя сьо-годні чергувати у кімнаті, отже відвідування лекцій для них не обов'язкове. Їх товариш А. Сага-тов так «розхвилювався», що на-віть не встиг придумати причину.

Сусідня кімната. З'являється рум'яна, тільки що вмила Н. Ци-бка. Одрозу пригадуємо, що бачи-ли її «портрет» у стінній газеті гуртожитку — «протягли» її туди

за те, що відмовилась від чергу-вання. Сварлива, зла, але після недовгих роздумів на наше запи-тання відповідає, що «у нас нема першої пари». Довелося навести довідку по телефону: секретар де-канату одразу ж спростовує від-повідь Н. Цибки.

Значно винахідливішою вияви-лася Л. Погорлецька. Уявіть собі, так і заявила: «У нас сьогодні огляд художньої самодіяльності курсу і я залишилася випрати коф-точку».

Потім відбулося кілька неприем-них розмов у комітеті комсомолу.

І. Івашківський чергує...

Л. Погорлецька здивована...

Н. Цибка розізлилась...

О. Єлюбаєв переконує...

Т. Юнусходжаєва шие...